

[Holger Larsen.]

dringsforslagene og lovforslaget til vedtagelse.

Lorentzen: Jeg skal efter den afgørelse, formanden har truffet, nøjes med at sige et par ord angående forslag til lov om ændring i lov om leje. Det lovforslag, som den højtærede boligminister havde fremsat, og de nu stillede ændringsforslag bygger først og fremmest på den tanke, at der må en udligning til mellem de forskellige lejeniveauer, og enhver, der har føling med både den praktiske og den teoretiske side af dette spørgsmål, ved, at begrundelsen for kravet og ønsket om fuld udligning grupper sig i nogle få punkter. For det første medfører den gældende ordning en for svag fyldningsgrad i den gamle boligmasse. Dernæst forfalder ejendommene, og der kan ikke skabes nogen boligreserve — et meget vigtigt punkt. Endvidere kan der, fordi huslejen hidtil har været holdt så lav, finde et forbrug af andre varer sted, som i høj grad påvirker Danmarks valutastilling. Og som et sidste hensyn bliver man også nødt til at nævne, at det ville være uretfærdigt overfor grundejerne at fortsætte med den lejelovgivning, vi hidtil har haft, og hvori selve udligningen ikke trådte tilstrækkeligt frem.

Med hensyn til det af den højtærede boligminister fremsatte lejelovsforslag vil jeg næsten tro, at vi fra oppositionens side har været hans mest tro tilhængere. Ja, det lyder mærkeligt, højtærede minister, men det er ikke helt urigtigt, og hvis ikke den højtærede finansminister havde blandet sig ind i billedet med at foreslå denne store afgift, der ville bevirke, at lejen skulle stige med 10 pct., tror jeg egentlig, vi meget hurtigt kunne være blevet enige med den højtærede boligminister. Nu er den forhøjelse, der vil finde sted efter de foreliggende ændringsforslag, jo ikke den endelige, for man må huske på, at der kommer en anden lov, som kræver en forhøjelse af ejendomsskatterne af en størrelsesorden, der formentlig vil betinge en lejeforhøjelse på yderligere 3 pct. Vi har fra vor side givet tilslutning til et sådant lovforslag, selvom det i og for sig strider imod vor opfattelse, men for fredens skyld og for at nå så meget som muligt på det meget vigtige område,

lejeloven er udtryk for, har vi som sagt givet vor tilslutning.

Vi kunne naturligvis meget vel have ønsket, at der havde fundet en egentlig afvikling sted af loven, og vi var tilhængere af en tanke, som har været udkastet af et enkelt medlem af udvalget, nemlig at man kunne begynde med landkommuner under 1 500 indbyggere, forudsat at kommunalbestyrelsen gav tilslutning til, at de ekstraordinære regler i lejeloven blev ophevet. Vi kunne også have ønsket, at opsigelsesretten i tofamiliehuse var rykket lidt nærmere til nutiden, men da der fra anden side var stærk modstand mod overhovedet at give denne opsigelsesret, støttede vi ministerens forslag. Vi er heller ikke helt tilfreds med reglerne om ombygning, men vi erkender, at ved de ændringsforslag, der er stillet, er der sket en væsentlig forandring i forhold til ministerens forslag, således at vi ikke nærer større betænkelighed ved at tiltræde lovforslaget med de stillede ændringsforslag, selvom denne regel er os en lille smule ubehagelig.

Det vil efter min mening ikke tjene noget fornuftigt formål, om jeg gav mig til at gennemgå ændringsforslagene i enkeltheder; det har udvalgets ærede ordfører allerede gjort, og jeg vil derfor i denne omgang — jeg vil sige noget mere, når vi kommer til byggestøtteleven — nøjes med at anbefale at stemme for det foreliggende lejelovsforslag med de af udvalget foreslåede ændringer.

Thestrup: Jeg skal tillade mig på mit partis vegne at fremsætte nogle bemærkninger om de to foreliggende lovforslag i almindelighed og nogle bemærkninger om enkelte paragraffer i huslejelovsforslaget.

Lejelovsforslaget er jo med de foreslåede ændringer tiltrådt af hele udvalget, medens forslaget til byggestøtteleven ikke er tiltrådt af venstres repræsentanter i udvalget. Som bekendt er de ændringsforslag, der foreligger, resultat af et forlig mellem de tre partier, der har tiltrådt begge forslagene, nemlig socialdemokratiet, det radikale venstre og det konservative folkeparti. Det er en almindelig kendt sag, at disse to lovforslag er knyttet således sammen, at der enten måtte indgås forlig om dem begge eller om intet af dem.